

[Arne Bjerregaard]

jeg aldrig postuleret. Nu har jeg ellers haft den opfattelse, at VS bl. a. på landbrugsområdet har gjort sig til talsmand for, at man, når man snakker om, at vi skal fremme den animalske produktion, også måtte tænke globalt og sige: ja men skal vi nu fremme den animalske produktion, for det kunne jo være, man i verdensfødevaresituationen i øjeblikket burde satse mere på den vegetabiliske, fordi man så fik flere proteiner til verdens befolkning, den anden er forældet? Det er nøjagtig det samme, der gør sig gældende inden for havets rigdomme. Vil man snakke om proteinmængden, skal man selvfølgelig tage det, vi i øjeblikket kalder skidtfisk eller industrifisk, som altså er et pænere navn end skidtfisk, for så vil man nemlig få en større proteinmængde. Det var det, jeg gjorde mig til talsmand for. Ikke, at vi skulle gøre det, men jeg sagde: man burde måske i fremtidens fiskeri også tænke sådan og ikke bare: hvad smager behageligst for os i de rige lande? Vi skulle måske tænke lidt mere globalt også på dette område. Det, jeg ønskede at sige, var, at det måske også var værd at tænke i andre baner end disse, jeg havde nær sagt indsnævrede baner, om det skal være konsumfisk eller industrifisk. Der er andre ting, der tæller i verdensmæssig sammenhæng.

Så kan man selvfølgelig sige, det ikke kommer den standende fiskeridebat ved. Det mener jeg nu det gør, fordi man derudfra kan argumentere i alt fald for et større industrifiskeri, og det er i dansk interesse at bruge den argumentation.

Så er der dagsordensforslagene. Lad mig tage det sidste fra fremskridtspartiet først. Det er vist sagt, at det er ganske unødvendigt; selv om vi ikke altid har lige stor tillid til regeringen, vil jeg da tro, at regeringen vil søge at fremme erhvervslivets muligheder, så godt nu regeringen formår, og det har jeg den bedste tiltro til regeringen vil gøre også på dette område. Hvorfor skulle vi så stille dagsordensforslag om det?

Hvad angår SFs dagsordensforslag, vil jeg i grunden anmode SF om at tage det tilbage for ikke at være med til at ødelægge mulighederne for at fremme det, som vi helt eller delvis i grunden er enige om. Får vi nu det nedstemt, hvilke muligheder har vi så for at få det gennemført i løbet af forholdsvis kort tid? Disse muligheder er så ødelagt.

Ib Christensen (DR):

Fiskeriministeren mente, at man ikke kunne sige, EF-medlemskabet har været til skade for dansk fiskeri, og mente måske oven i købet, at det havde været til gavn for dansk fiskeri. Han begrundede det med, at Englands medlemskab af EF har udelukket det fra at gennemføre nationale beskyttelsesforanstaltninger på dette område. Nu får vi jo se, om det kommer til at slå til, hr. minister. Vi får også se, om den målsætning for EFs fiskeripolitik, som ministeren nævnte, nemlig fri adgang til fiskeri i hinandens farvande i et fælles EF-hav, overhovedet bliver virkeliggjort. Det, vi kan konstatere, er, at uanset at det under stor reklame lykkedes Danmark at samle 8 lande, EF-lande, mod Storbritannien alene, så er der altså ikke sket noget på området. Man kan vel sige det på den måde som for landbrugets vedkommende, at landbruget kom ind i EF og gerne ville ind i EF, ikke mindst fordi det betød bortfald af nationale støtteordninger til landbruget i de andre EF-lande, men de har aldrig været større, end de er i dag, og jeg tror, der vil ske noget lignende med fiskeriet.

I det britiske underhus har de konservative taget til orde for, at briterne uafhængigt af EF simpelt hen skal forhandle direkte med Norge om disse problemer. Det tyder jo på, at briterne ser temmelig stort på, hvad EF kan blive enige om, og altså faktisk kører deres eget løb.

Der er to andre argumenter, jeg anførte for EF-medlemskabets skadelighed på dette område, som ministeren ikke kommenterede. Det ene var, at de østeuropæiske lande jo ikke ønsker at anerkende EF som EF-partner på grund af Berlinspørgsmålet o. a., og at det selvfølgelig uundgåeligt har skadet Danmarks muligheder for at få forhandlinger i gang og opnå resultater.

Det andet er Sveriges manglende motivation for at støtte danske fiskeriinteresser i Østersøen, når man fra EFs side gør, hvad man kan for at smide svenskerne ud fra den Nordso, hvor de har fisket i mange, mange år. Derfor er det altså mildt sagt meget problematisk, hvad fiskeriet har fået ud af det.

Derfor kommer, at der i hele EF-området også på fiskeriområdet såvel som inden for landbruget, inden for stålindustri og inden for andre industrielle områder vil blive tale